

мы като пръвъ двигателъ и поборникъ на народното дѣло, всякой отъ читателитѣ отъ малко-малко може да почувствува това което почувствувахмы ный, като видѣхмы на каквѣхъ цѣнѣхъ былъ у него въпросътъ.

Послѣ това явно доказателство излишно е мыслимъ да разгрѣщамы тевтеритѣ и да извличамы изъ тѣхъ прѣкраснитѣ заслуги на св. Архимандритъ въ дѣлото на въпросътъ. Има още живи свидѣтельства отъ онѣзи които по неговы внушенія и интригуванія играхъ онѣзи гнуснѣхъ ролихъ съ Католици и Протестанты, за коиѣто срамотно е и да ся говори. Мимоходомъ само ще поменемъ че, като умѣеше вѣщо да ласкае непомѣрното властолюбіе и славолюбіе на стареца си, този негодникъ въртеше го на какѣто си щѣше и го тыкаше въ таквызъ боклучавы покушенія и прѣдпріятія, които правяхъ голѣмы прѣпятствія на народното дѣло. И колко трудъ и мъжкы са е теглило испослѣ за да ся поправятъ и загладятъ всички онѣзи промахи, направены отъ Н. Прѣосвещенство, по внушеніята и съвѣтитѣ на този неговъ Ахытофель и по слѣдствіе на онова безтълковното вліаніе що е ималъ и има връзъ него той!

Но да видимъ какъ искара той попрището си като управитель на Черквѣтѣхъ и на училището. Споредъ положеніето си като духовникъ и учи-